

Sau khi Cù ng Sù n tiù n chiù m miù n Nam, tù năm 1975 đù n 1982 mù i gia đình dân miù n Nam Viù t Nam đù u sù ng cù nh bù n cùng đói khù .

Trong chiù n dù ch "Đánh tù sù n mù i bù n" mù t cù m tù cù a Cù ng Sù n đù y sù t máu: nhiù u ngù i bù cù p hù t cù a cù i, tù c tù i phù i tù vù n. Cù ng Sù n đù y dân tù "Tù sù n" hoá thành "Vô sù n", mù i ngù i dân không nhà cù a, không cù m ăn áo mù c, không công ăn viù c làm.

Gia đình tôi, hai vù chù ng 4 đù a con sù ng còn tính tù ng ngày, tù ng giù . Cù m ăn bù a đói bù a no. Tôi hình thù m lòi xù ng sù n, xù ng cù nhù ng mù i ngày phù i thù c sù m đi bù xa 5 cây sù đù "lao đù ng xã hù i chù nghĩa" có nghĩa là lao đù ng không lù ng, khiù ng gù o cho cán bù cù t vào kho không có lù ng.

Thù ng con trai mù i 15 tuù i tù i ngày lù n lù i ven sông nay Xóm cù i mai cù u Rù ch Ông, mình mù y sình lù y, mò lon nhôm hay bù t nylon kiù m tiù n mua gù o phù giúp gia đình.

Đù a con gái kù đi đù cho gia đình cán bù phù ng huyù n gì đó. Tiù n công có bù a có bù a không. Nù u ngù n ngù i không hù môi thì không có gì xù y ra bù ng hù i trù công sù đù c nhà cách mù ng nhiù c mù ng miù ng lù i cù a bù đù i vù t đù ng mòn Hù Chí Minh "Không biù t thân phù n "Ngù y quân ngù y quyù n hù ?, AK đâu, tù i mà y chù a hù c tù p tù t, ông xù mù t tràng AK cho chúng chù t ráo".

Đù a trai thù ba bán cù i hay đù đù c lù m hay chù m vách hàng rào gậy căn nhà gù góc hù m nào đó, có khi đù c vài đù ng tiù n Hù chí minh; có khi không đù c tiù n còn phù i chù y vù t dò lên cù khi thù y đù ng "Bò vàng" là tên tù c cù a công an Cù ng sù n.

Theo "chính sách" nhù ng gia đình thuù c diù n "nguù quân, nguù quyù n" phù i di dân ra ngoài thành phù hoù c đi kinh tù mù i vùng Lê Minh Xuân, hoù c là kinh tù mù i Sông Bé. ðó không đèn, không chù , không xe cù , chù mù t căn chòi lá vù i 4 cây cù t cái bù ng tre, bù n bên vách trù ng lù ng. Chung quanh toàn rù ng rù m và thú đù .

Gia đình tôi có tên trong danh sách cù ng bách hù i hù ng ho c đi kinh tù mù i và đù c đù a đi kinh tù mù i Lê Minh Xuân, mù t vùng đù t khù cù n bao quanh 3 dũ nhà, mù i dũ kho ng 50 căn nhà. Kù là nhà vù là nù i che nù ng che mù a cho ngù i ò chù nói đúng nghĩa là mù t túp lù u tranh. Lù u đù ng trên 4 thanh tre tào xù xác không vách, khònh cù a, không giù ng, không mù n, không chiù u. Khó biù t phía nào là cù a chánh. Bù n bù vuòg vù c trù ng phù c, gió thù i đù ng trù c lu n ra đù ng sau.

Chúng tôi vù chù ng con cái ôm nhau ngù lù y hù i thù sù i ò m cho qua đêm. Vì mù t mù i nên ngù ngon không hay biù t gì muù i rù ng cù n u nù n. Sáng sù m hôm sau mù t vù t gì đề nù ng, cù m giác âm ò m coi lù i là nóc nhà lá mía sù p đề lên thân chúng tôi. Chúng tôi lù m cù m bò dũ và chù biù t cù i vù i nhau mà thôi. Hàng xóm cùng sù phù n "giãn dân thành phù " mù c đù u bà con trong xóm không quen biù t nhau nhù ng đù u cù m thông sù phù n ngù i bù đày, ân cù n hù i han và đù n giúp mù t tay đù ng lù i túp lù u bù tranh đù nát qua cù n gió nhù cù a thù i tiù t.

Tôi mình trù n trù i ra rù ng đù n tre và gom bó vác vù làm giù ng tre cho đù hù i đù t đù c. Rù ng đúng vù i nghĩa cù a rù ng rù nào gù m dũ leo lù lù ng vù i lá dài, bù dài và mù ng dài hàng trăm thù c bò quanh theo các cây sao, cây đù u gù c già lù n. Tre bù i to mù c đù y rù ng khó lù m mù i tìm đù c chù đi. Không có đù ng mòn vì không có ngù i đi, nù i dũ nhiù u rù n rít và cây mù c chù ng chù t. Đi mù t buù i trù a mà tôi chù t đôi 5 con rù n lù c dài 2 đù n 3 thù c. Mù t con vù t 4 chân bù đù ng rù ng chúng bù chù y tù đàng xa có lù là con nhím vì thù y nó chùn mình phóng tù i đù ng thù i vù t nhù bù n ra tù phía thân nó.

Ngày hôm sau tôi và con trai lù n đi rù ng đù n cù i quù y vù mù t gánh nù ng xù bù vai. Kiù m cù i đù nhù ng đi tìm nó rù t nguy hiù m vì phù i băng rù ng lù i suù i khi vù nhà tôi bù gai cào rách da. Nhiù u ngù i sáng sù m có mù t ò sâu trong rù ng đù kiù m cù i gánh đù n các tù nh lân cù n bán mua gù o vù nhà nuôi gia đình. Ban tù i không ai đù n nhà ai vì trù i tù i om giù bàn tay lên cũng không thù y. Mù t vài căn nhà có tí đèn đù u hôi cũng chù lù p lò mù t chút thì bù tù t vì gió thù i ào ào.

Qua nhù ng ngày kù tiù p vù con tôi bù bù nh phù n thiù u ăn, phù n lù nh lù o. Gió rù ng lù nh và đù c. Mù y ngày liù n tôi bù mù t ngù lo sù c khù e cù a vù yù u con thù . Chúng còn nhù quá không chù u nù i cù nh sù n lam chù ng khí. Khu Kinh Tù Mù i không có cù nù c uù ng, tôi phù i vô rù ng xách tù sù đù dành uù ng và giù t giù. Đêm nù m, suy nghĩ mù t mình, tôi biù t mình phù i tính cách khác chù ò dũ ngù i ta xô mình vào cù i chù t mà không chút thù ng xót.

Và tôi thù y cách duy nhù t là phù i đi gù p ngù i bù n thù y thù , tìm cách vù t biên.

Tôi qua Mỹ với hai đứa con lớn. Mẹ nó ở với hai con nhỏ. Gia đình chia đôi. Người tôi không không hy vọng gì gặp lại. Người đi xa không như chết, không ở lại lâu để mất danh mất tánh.

Như anh đến Trại Phốt pho, ba cha con tôi đến để nhấc tôi về Mỹ. Mẹ dù nỗ lực mới gì có, thà mẹ phải nghèo đói, nhưng mẹ muốn đứa con tôi vùng San Jose, ba cha con tôi hoàn toàn không có gì. Xe hơi không có, tiền không có, nhà thì phải share phòng người bạn.

Như trại cũng thông, tôi xin được job bán báo Mercury hàng ngày, như bạn bè thông cho mượn xe mới lớn giao báo. Đi bán báo mất mình, có lần tôi chủ yếu trả tiền để được manager gọi lên văn phòng đòi đầu tư việc. Năm nay không có miếng mồi để tiếp tục làm việc.

Hai đứa con xin đi hái trái cây, bò và lợn tôi mua sáng tôi chiếu tôi nhà cửa thiên nhiên lên đèn mới sắp sửa và. Con vượt than uống cốc cốc giờ, đứng lên không muốn nói, tôi thức khuya học bài không kịp.

May mà ở Mỹ nhà nỗ lực lo cho người nghèo nhieu. Họ giúp job công ăn việc làm khả năng mình. Giúp housing. Trả cốc phúcelfare gia đình có con nhỏ. Xe bus chủ yếu qua các con đường trong xóm.

Sau một thời gian dài tôi tìm được chỗ bán cho một cây xăng lớn khá khá. Hai đứa con nghe và nói làm bạn tôi nghe Anh, một đứa bán vé hát cho rạp cinema, một đứa xét vé vô cửa flea market. Chúng tôi dành dụm được số tiền hàng tháng gọi về cho mẹ và hai con ở Việt Nam.

Sau này hai con tôi tốt nghiệp Đại học. Một đứa làm mangager cho IBM, hãng có tầm mức lớn trên thế giới, một đứa làm chi nhánh Bank of Amerca, ngân hàng danh tiếng trên khắp toàn cầu. Tôi giữ tiền cửa chúng làm và mua được một căn nhà 3 phòng, 2 phòng tắm.

Như nhà nỗ lực Mỹ có lập chương trình ODP, tôi báo lãnh về và hai con qua đoàn tụ. Hai đứa sau có cửa học học tiếp cũng ra trường Doctor, cùng làm việc ở Valley Medical Heath center, bệnh viện lớn ở California. Tôi lại mua thêm một căn apartment cho mượn. Hai năm sau nhà cửa lên

giá bấy giờ value of property là 700,000 dollars.

Gia đình, sự nghiệp tiếp tục có bước ngày hôm nay phải nói là nhờ chánh phủ Mỹ hỗ trợ và giúp cho con cái tôi học tiếp để đi lên thành công.

Bố đưa con đi làm việc đầy đủ, mẹ đưa cha chuyển mua Mercedes. Gia đình quây quần bữa cơm chiụ, nhìn đồ ăn ngon lành dọn ra ăn mà xót cho bà con quê cũ.

Con tôi kể lại câu chuyện thăm ng thăm nhà thăm ng:

- Hôm nay con trở bệnh Tuberculosis of the lungs cho 10 gia đình đồng bào mình ở Việt Nam mẹ qua theo chương trình ODP.

Đưa con tham nghe kể chuyện lòng bố đi vô phòng. Vợ tôi tham hỏi ra chán nản:

- Không biết chương nào dân mình mẹ biết không.

Tôi nghe nhâm nhi cốc trà sâm thơm ngon mua ở tiệm thu mua ở Chinese Town ở San Francisco; uống trà ngắm đá hoa chương minh họa cảnh thiên nhiên tiên phong đồ cổ ngoạn, tiếu, canh, món made in Japan.

Sau khi ăn cơm tối xong vợ xem TV đài SABN mở rộng thông tin hiểu biết tham gia, tôi lấy ra vài tờ báo Việt Nam đọc tin tức hoàn toàn u và tin trong nước. Tôi xem đi xem lại hình ảnh hình trong báo, không tin nhưng mà có thật. Đó là hình ảnh chụp ở thành phố Hồ Chí Minh "Mặt bác phu xích lô ôm lòng xúng cún lúc nhúc mặt xe 12 đưa con nít đi học", "Mặt người đàn bà nhó thóc cưỡi xe Honda ôm mặt lúc chụp gia đình 4 người chụp trên con đường đi lên phố". Tôi gọi má bày trí lại gần để xem tham sự trang báo:

- Có ph i c nh tôi h i tr c không mình?

Bà xã tôi c i xoà:

- N u mình còn i Vi t Nam, ch đ C ng S n là nh v y đó!

Tôi tr m ngâm nh i nh ng ngày h c t p c i t o i Su i Máu và nh ng ngày gia đình, nh ng ng i thân yêu lẫn lúc i kinh t m i Lê Minh Xuân mà rùng mình.